

Sfântul săptămânii

Patriciu (385-461)

Este sfântul patron al Irlandei, al cărei evanghelizator este, fiind fondatorul creștinismului irlandez.

Născut în Anglia, a fost răpit de piraiți irlandezi la vârsta de 16 ani, dus în Irlanda și vândut ca sclav. Prizonier într-o țară străină, departe de ai săi, descoperă prezența lui Dumnezeu, iar dragostea față de El crește tot mai mult. Își petrecea timpul rugându-se foarte mult. După 6 ani de sclavie reușește să evadeze. Studiază teologia la Auxerre. În anul 432 este trimis de Papă în Irlanda unde începe un vast apostolat. Parcurge Irlanda predicând, învățând, fondând mai multe episcopii și mănăstiri.

Calendarul săptămânii 11-18 martie 2018

11	D	DUMINICA 4 DIN POST; Sf. Constantin, rege m.
12	L	Ss. Inocențiu I, pp.; Maximilian, m.
13	M	Sf. Sabin, m.
14	M	Sf. Matilda, regină; Fer. Iacob Cusmano, pr.
15	J	Sf. Luiza de Marillac, clg.
16	V	Sf. Iulian, m.
17	S	Sf. Patriciu, ep.
18	D	DUMINICA 5 DIN POST; Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv.

Gândul săptămânii

“Orice suflet cu adevărat umil poate să iubească ușor. El și-a pierdut aproape toate motivele de indiferență și de aversiune.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

11 martie 2018 • DUMINICA 4 DIN POST • Sf. Constantin, rege m.

LECTURA I

Mânia și îndurarea lui Dumnezeu se arată prin exil și prin eliberarea poporului.

Citire din cartea a doua a Cronicilor 36,14-16.19-23

În zilele acelea, toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit infidelitățile, după lucrurile abominabile ale popoarelor. Au profanat casa Domnului, pe care o sfințise în Ierusalim. Domnul Dumnezeuul părinților lor i-a trimis la ei pe mesagerii săi ca să-i trezească și să-i trimită, pentru că îi era milă de poporul său și de lăcașul său. Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, i-au disprețuit cuvintele și i-au luat în râs pe profeții lui, până când a venit mânia Domnului asupra poporului său și nu a mai fost leac. Au ars casa lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului; au ars în foc toate clădirile sale și au nimicit toate obiectele sale prețioase. Pe cei care au scăpat de sabie, Nabucodonosor i-a dus captivi în Babilon. Ei i-au fost sclavi lui și fiilor săi până la stăpânirea regatului perșilor, ca să se împlinească Cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, până când țara își va ispăși zilele sale de

sabat; în toate zilele dezolării ei, se va odihni până se vor împlini șaptezeci de ani. În primul an al lui Cyrus, regele perșilor, ca să se îplinească Cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a mișcat duhul lui Cyrus, regele perșilor, care a pus să se transmită o veste în toată stăpânirea lui, chiar și în scris, zicând: “Așa vorbește Cyrus, regele perșilor: «Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate domniile pământului și m-a însărcinat să-i construiesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Oricine dintre voi este din poporul său, Domnul Dumnezeuul său să fie cu el: poate pleca acolo!»”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 136(137),1-2.3.4-5.6 (R.: 6a)

R.: Să mi se lipească limba de cerul gurii dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, Doamne!

Pe malurile râurilor din Babilon ședeam și plângeam când ne aduceam aminte de Sion.

În sălcii din ținutul acela ne atârnasem harpele. **R.**

Căci acolo, cei care ne-au dus în robie ne cereau cuvintele cântărilor și opresorii noștri ne cereau veselie: “Cântați-ne din cântările Sionului!” **R.**

Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin? Dacă te voi uita, Ierusalim, să mi se usuce mâna dreaptă! **R.**

Să mi se lipească limba de cerul gurii dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele! **R.**

LECTURA A II-A

Noi eram morți din cauza greșelilor noastre, dar am fost mântuiți prin har.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 2,4-10

Fraților, Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos - prin har ați fost mântuiți - ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus, ca să arate în veacurile care vin bogăția nesfârșită a harului său prin bunătatea față de noi în Cristos Isus. Căci prin har ați fost mântuiți datorită credinței și aceasta nu e de la voi, ci este darul lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Dar noi suntem opera lui, creați în Cristos Isus în vederea faptelor bune pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte ca să umblăm în ele.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 3,16

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca oricine crede în el să aibă viața veșnică.

EVANGHELIA

Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său ca lumea să fie mântuită prin el.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 3,14-21

În acel timp, Isus i-a spus lui Nicodim: “După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca oricine crede în el să aibă viața veșnică. Într-adevăr, atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el. Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu. Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. Însă oricine face adevărul vine la lumină, ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

Duminică, 11 martie 2018, colectă în toate parohiile Arhidiecezei pentru Caritas

Odată cu duminica a patra a Postului Mare, semnificația Jertfei de pe Cruce a lui Cristos, se precizează tot mai mult. Într-adevăr, discursul lui Isus în fața lui Nicodim (acel membru al

Sinedriului care, în fragmentul nostru evanghelic, reprezintă ordinea cea veche, pe cale de abolire) are ca punct de plecare episodul din cartea Numerilor 21, unde este evocată o revoltă a poporului evreu din timpul peregrinărilor sale prin pustiu. Consecințele acestei revolte au fost devastatoare. Dumnezeu a trimis șerpi veninoși. În urma mușcăturilor, mulți oameni din popor au murit. Or, teama de moarte îi face pe cei rămași în viață, să alerge la Moise și să ceară îndurare. E lesne de înțeles că prin evocarea acestui episod veterotestamentar, Isus intenționează să illustreze modul în care omul „atins de moarte” își poate redobândi viața. Într-adevăr, printr-un gest asemănător celui săvârșit de Moise, care a ridicat un șarpe de bronz pe un stâlp, pentru ca toți

cei care vor privi cu încredere la el să-și recapete viața (Nm 21,8-9), la fel și Dumnezeu îl va da pe Fiul său ca să fie înălțat pe lemnul crucii, pentru ca orice om care crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Această apropiere tipologică este semnificativă din cel puțin două motive. Mai întâi pentru că situația multor oameni este la fel de disperată ca aceea a celor din pustiu; apoi, pentru că șarpele de pe stâlp îi salva pe cei care priveau la el cu o privire de credință (șarpele ridicat devenind un „semn de mântuire” – Înț 16,6). La fel, Fiul Omului este sursă de mântuire pentru cei care cred în El. Ei vor avea parte de „viața veșnică”, „viață” care nu desemnează atât viața viitoare, cât mai ales o posibilitate deja prezentă pentru cei care cred încă de pe acum (In 5,24). Pentru prima generație creștină, crucea nu mai era privită ca un instrument de supliciu, ci ca dovada cea mai frumoasă a iubirii lui Dumnezeu și ca sursa unică de mântuire. Sfântul Paul avea să scrie: „noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii” (1Cor 1,23-25).

Pr. dr. Tarciziu Șerban